

Ліонъ , гдѣ ще са съберете съ мое-то воинство. Сарацыни-тѣ влѣзли отъ Шпаніѣ въ нашѣ-тѣ държавѣ Ленгедокъ, и до Привасѣ много села изгорили и жители много изсѣкли. Тѣй наше-то отечество потрѣбува днесъ помощь: да изгонимъ неприятелы-тѣ, и да са запазимъ отъ по голѣмѣ опасность.

Дадено въ наши-тѣ престолный градъ Парисѣ.
10-гъ Юлія 503 год. Клодовой.

Графъ-тѣ. (*после прочитаніе то*). Господари мои! можете ли остава нощесъ при мене на конакъ?

II. Ритеръ. Ни трѣба тутакси да вървимъ само молимъ за отговоръ, да занесемъ на негово величество.

Графъ-тѣ. Добръ, а вы почакайте малко, догдѣ напишѣ писмо. (*сѣдва и пише, и запечатва писмото и имъ го предава.*) Вы ще можете и отъ уста да явите на негово величество, че сутра ще трѣгнѣ съ воинство-то си.

I. Ритеръ. Ни молимъ за нѣколко и спроводячи, за да ни покажѣтъ пѣть-тѣ за нощесъ.

Графъ-тѣ. (*Подръжква, и служитель-тѣ влѣзва*). Иди съ тѣя господари, до господинѣ Дранга, и кажи му, да одреди десетъ конѣе, за да се и спроводѣтъ нощесъ тѣя господари. (*Ритери-тѣ ся поклоняватъ и отваждатъ съ съ служитель-тѣ*).

Волфъ. Проклети тѣ му варвари, колко ся осилихѣ и догдѣ достигнахѣ.

Графъ-тѣ. Азъ ся надѣвамъ, че скоро ще ся положе предѣлъ на тѣхно-то бѣснило, само догдѣ ся съ бере войска-та отъ сички-тѣ страны.